

วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการ

เริ่มทดลองตั้งแต่เดือนเมษายน 2542 และสิ้นสุดการทดลองเดือนสิงหาคม 2544 ที่เปล่งทดลอง
ไม่ผล ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา

1. วัสดุ

- 1.1 ต้นมังคุดเพาะเม็ดอายุ 1 ปี จำนวน 12 ต้น
- 1.2 ต้นมังคุดเสียบยอดที่เสียบด้วยกิ่งข้างและกิ่งกระโองอายุ 2 ปี จำนวน 50 ต้น
- 1.3 ต้นมังคุดเสียบยอดที่เสียบด้วยกิ่งข้างและกิ่งกระโอง และต้นมังคุดเพาะเม็ดอายุ 14 ปี
อย่างละ 3 ต้น ซึ่งปลูกในแปลงทดลองไม่ผล
- 1.4 ป้ายแสดงหน่วยทดลอง ลวด
- 1.5 ดินผสม ดิน : ทราย : บุยมะพร้าว : ปูย kok ในสัดส่วน 3:2:1:1
- 1.6 กระดาษขาว กระดาษทิชชู ถุงพลาสติก และพลาสติกอย่างหนา
- 1.7 ตัดบันเมตร ไม้เมมตร เวอร์เนีย สายวัด
- 1.8 ถังพ่นสารเคมี
- 1.9 พลาสติกคำ
- 1.10 พลาสติกใสสำหรับภาชนะ
- 1.11 แผ่นพลาสติกไสอย่างดี ขนาด 10×25 นิ้ว จำนวน 12 แผ่น
- 1.12 ห่อพีวีซีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 12 นิ้ว จำนวน 12 ห่อ
- 1.13 ตารางวัดความยาวราก
- 1.14 ปากกาสีเขียนความยาวราก
- 1.15 ถุงพลาสติกขนาด 45 ลิตร จำนวน 30 ถุง
- 1.16 หัวน้ำหยอด จำนวน 16 หัว
- 1.17 หัวสปริงเกลอร์ จำนวน 24 หัว
- 1.18 สารเคมี
 - ปูยอสโน โคลีฟสูตร 15-30-15
 - ปูยอสโน โคลีฟสูตร 14-14-14
 - ปูยเกล็คสูตร 9-45-15

- ปั๊มเกล็ดสูตร 15-0-0
- ปั๊มนูตرافอส-อีน
- ปั๊มนูตرافอส-ชูเปอร์เค
- สารสกัดสาหร่าย (เกอร์มาร์)
- น้ำตราสเปรย์
- สารจับใบ
- ชิวมิกເອົຈີດ
- ยาฆ่าแมลง

2. อุปกรณ์

- 2.1 เครื่องวัดอุณหภูมิและความชื้นของอากาศ (HoBo Pro Series RH Temp)
- 2.2 เครื่องวัดอัตราการไหลของน้ำในพืช (Sapflow sensor) และเครื่องบันทึกข้อมูล จำนวน 1 ชุด
- 2.3 สว่านไฟฟ้า คอกสว่าน และอุปกรณ์นำร่องเจาะ (drill jig)
- 2.4 เครื่องคอมพิวเตอร์ชนิดพกพาพร้อมสายต่อเข้ากับเครื่องบันทึกข้อมูล 1 ชุด
- 2.5 แบตเตอรี่ขนาด 12 โวลต์ จำนวน 1 ถูก พร้อมสายต่อเข้ากับเครื่องบันทึกข้อมูล
- 2.6 โครงเหล็กสำหรับวางแบตเตอรี่และเครื่องบันทึกข้อมูลจำนวน 1 อัน
- 2.7 เครื่องวัดศักย์ของน้ำในใบ (Pressure chamber)
- 2.8 เครื่องวัดค่าการซักนำไปกิน (Porometer)
- 2.9 เครื่องวัดแสงหนึ่งองศา (Light meter)
- 2.10 เครื่องวัดประสิทธิภาพการทำงานของคลอโรฟิลล์ (Plant Efficiency Analysis)
- 2.11 เครื่องชาร์ตแบตเตอรี่ (Battery charger)
- 2.12 เครื่องวัดดัชนีพื้นที่ใบ (LAI 2000)
- 2.13 อุปกรณ์เจาะเนื้อไม้ (Increment borer) สำหรับเจาะต้นไม้เพื่อเก็บตัวอย่างเนื้อไม้ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 4 มิลลิเมตร
- 2.14 เครื่องวัดพื้นที่ใบ
- 2.15 เครื่องวัดความเยาวราช
- 2.16 เครื่องชั่ง (ทศนิยม 2 ตำแหน่ง)
- 2.17 เครื่องนีดพ่นสารเคมี

3. วิธีการ

สำหรับการทดลองนี้มีการแบ่งออกเป็น 4 การทดลองย่อยดังนี้ คือ 1. ผลของสภาพภูมิอากาศที่มีต่อการผลิตในใหม่ของมังคุด 2. การให้ปุ๋ยต่อการเร่งการเจริญเติบโตของรามังคุด 3. การให้ปุ๋ยและวิธีการให้ปุ๋ยเพื่อเร่งการเจริญเติบโตของดันก้ามังคุด 4. ลักษณะโครงสร้างทรงพุ่มที่แตกต่างกันต่อการเพิ่มผลผลิตมังคุดที่มีคุณภาพ

3.1. ผลของสภาพภูมิอากาศที่มีต่อการผลิตในใหม่ของมังคุด

3.1.1. การเตรียมสภาพดิน โดยการคัดเลือกต้นกล้ามังคุดเสียบยอดด้วยกิ่งกระโดงและกิ่งข้างอายุ 2 ปี มีขนาดลำต้นใกล้เคียงกันจำนวน 50 ต้น โดยแบ่งปลูกในภาชนะปูกรากขนาด 45 ลิตร จำนวน 25 ต้น วางในโรงเรือนที่มีการพรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์ โดยคิดปูกรากที่ใช้มีอัตราส่วนระหว่างคิน : ทราย : ซุยมะพร้าว : ปุ๋ยกอก ในอัตราส่วน 3 : 2 : 1 : 1 และปูกรากในแปลงปูกรากโดยมีระยะปูกราก 3×4 เมตร จำนวน 25 ต้น มีการให้ปุ๋ยกอกทุกเดือน โดยให้ในอัตรา 0.5 กิโลกรัมต่อต้นพร้อมกับมีการให้ปุ๋ยօสถโนโโค้ทสูตร 14-14-14 อัตรา 30 กรัมต่อต้น ให้ทุก 2 เดือน พร้อมกับมีการให้ปุ๋ยทางใบทุกสัปดาห์เพื่อเป็นการเร่งการผลิตในใหม่ของมังคุดและมีการให้น้ำทุกวัน สำหรับต้นที่ปูกรากในภาชนะปูกรากจะมีการให้น้ำตามสเปรย์เป็นชาตุอาหารเสริม

3.1.2. การเก็บข้อมูล

3.1.2.1. เก็บข้อมูลอากาศ ได้แก่ อุณหภูมิสูงสุด-ต่ำสุด และค่าความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศ ซึ่งทำการติดตั้งในโรงพลาสติกพรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์ สำหรับมังคุดที่อยู่ในโรงเรือน และจากสถานีตรวจน้ำอากาศแบบเครื่องตรวจจับต้นที่ปูกรากในแปลงปูกราก

3.1.2.2. นับจำนวนใบและสังเกตการผลิตในอ่อนของต้นกล้ามังคุดทั้งในแปลงปูกรากและภาชนะปูกราก โดยทำการศึกษาในช่วงเวลา 1 ปี ตั้งแต่เดือน เมษายน 2542 ถึงเดือน มีนาคม 2543 นำค่าที่ได้มาเขียนกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิสูงสุด-ต่ำสุด ค่าความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศกับปริมาณการผลิตในอ่อนของมังคุด

3.1.2.3. ศึกษาความแตกต่างระหว่างการผลิตในอ่อนของมังคุดเสียบยอดที่เสียบด้วยกิ่งกระโดงและกิ่งข้าง

3.1.2.4. เปรียบเทียบการเจริญเติบโตระหว่างต้นกล้ามังคุดเสียบยอดด้วยกิ่งกระโดง และกิ่งข้าง โดยทำการเปรียบเทียบพื้นที่ในการนับจำนวนใบของต้นกล้ามังคุดทั้งหมด จากนั้นทำการวัดความยาวใบของมังคุดแล้วนำค่าความยาวใบที่ได้มาคำนวณหาพื้นที่ใบที่เพิ่มขึ้นโดยการใช้สูตรของสถาปัตย์ (2538) ดังนี้คือ

$$\begin{aligned}
 Y &= e^{0.14X} \\
 Y &= \text{พื้นที่ใบ (ซม.}^2\text{)} \\
 X &= \text{ความยาวของใบมังคุด (ซม.)}
 \end{aligned}$$

3.2. การให้ปุ๋ยต่อการเร่งการเจริญเติบโตของรามังคุด

3.2.1. การเตรียมวัสดุพืชและมินิไทรอซตロン โดยการใช้ท่อพีวีซีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 12 นิ้ว จำนวน 12 ท่อผ่าตามความยาวให้มีหน้าตัดกว้าง 10 นิ้ว ยาว 25 นิ้ว ใช้แผ่นพลาสติกใสอย่างหนาขนาด 10×25 นิ้ว ปิดตรงบริเวณรอยตัด ตรงบริเวณด้านล่างปิดด้วยแผ่นไม้เจาะรูให้น้ำระบายนอก ทำการบรรจุดินลงในมินิไทรอซตロンปริมาตร 30 ลิตร โดยใช้อัตราส่วนดินดำดิน : ดินทราย : แกลน : ปุ๋ยคอก อัตราส่วน 3 : 2 : 1 : 1 จากนั้นนำต้นกล้ามังคุดเพาะเมล็ดอายุ 1 ปี ที่มีขนาดต้นสม่ำเสมอ กัน จำนวน 12 ต้นลงปลูกในมินิไทรอซต่อน โดยปลูกต้นกล้าให้ชิดกับด้านที่เป็นพลาสติกใส แล้ววางอึ่งทำมุน 45 องศา โดยวางพาดบนโครงไม้ที่เตรียมไว้ จากนั้นใช้แผ่นพลาสติกดำคลุมบริเวณหน้าตัดเพื่อป้องกันไม่ให้แสงส่องผ่านไปที่ส่วนของราก ดังรูปผนวกที่ 1

3.2.2. มีการวางแผนการทดลองแบบ Completely Randomize Design (CRD) มี 4 วิธีทดลอง ทำ 3 ชั้น ขั้นการทดลอง ดังนี้

วิธีทดลองที่ 1 ให้ปุ๋ยคอกอย่างเดียว

วิธีทดลองที่ 2 ให้ปุ๋ยคอก + ปุ๋ยอสโน โภทสูตร 15-30-15 (ปุ๋ยทางดิน)

วิธีทดลองที่ 3 ให้ปุ๋ยคอก + ปุ๋ยที่มี P สูง (9-45-15 : ปุ๋ยทางใบ)

วิธีทดลองที่ 4 ให้ปุ๋ยคอก + ปุ๋ยอสโน โภทสูตร 15-30-15 (ปุ๋ยทางดิน)
+ ปุ๋ยที่มี P สูง (9-45-15 : ปุ๋ยทางใบ)

3.2.3. มีการวัดการเจริญของรากของต้นกล้ามังคุดทุกสัปดาห์ โดยการใช้แผ่นพลาสติกใส (grid line) ทาบตรงบริเวณหน้าตัดของมินิไทรอซต่อน จากนั้นใช้ปากกาเขียนแผ่นใสแบบสีขาววัดการเจริญของราก โดยวัดความยาวรากตั้งแต่เริ่มต้นและวัดการเปลี่ยนแปลงของความยาวรากทุกสัปดาห์ เพื่อที่จะเป็นการเปรียบเทียบการเพิ่มขึ้นของความยาวรากในแต่ละวิธีทดลอง ขณะเดียวกันทางด้านส่วนยอดของลำต้นได้ทำการวัดความสูงต้น รวมถึงการวัดพื้นที่ใบที่เพิ่มขึ้น และความยาวยอดที่เพิ่มขึ้นด้วย เพื่อเป็นการเปรียบเทียบถึงการเจริญเติบโตของต้นกล้ามังคุดว่าการเจริญเติบโตของส่วนยอดหรือส่วนราก ส่วนใดจะเกิดการพัฒนาขึ้นมาก่อน

3.2.4. วัดการเจริญเติบโตของต้นกล้าทุกเดือน โดยวัดความสูงต้น พื้นที่ใบ จำนวนใบ เส้นผ่านศูนย์กลางลำต้น จำนวนข้อ จำนวนปล้อง ความยาวปล้อง

3.2.5. ใช้ตารางกริดซึ่งมีขนาดช่องๆ ละ 1×1 ตารางเซนติเมตร ทابบนแผ่นพลาสติกใส่ที่ทำการวารากไว้แล้วแล้วนับจำนวนจุดตัดทั้งทางแนวอนและแนวตั้งจากนั้นนำไปคำนวณหาค่าความยาวรากโดยใช้สูตรของ Newman (1966) ดังนี้²

$$\begin{aligned} L &= 11/14 \times N \times X \\ \text{โดยกำหนดให้ } L &= \text{ความยาวราก} \\ N &= \text{จำนวนจุดตัดที่วัดได้จากการมาตราฐาน} \\ X &= \text{ขนาดของตารางมาตราฐาน (1 ซม.)^2} \end{aligned}$$

3.2.6. เก็บข้อมูลสุดท้ายหลังจากทดลองเป็นระยะเวลา 6 เดือนทดลอง โดยทำการล้างรากของต้นกล้ามังคุดให้สะอาด แล้วนำไปซับหนักสักแล้วนำไปหาความยาวรากโดยใช้โปรแกรม Dias root length เป็นตัวช่วยในการคำนวณหาความยาวราก นำส่วนของรากและลำต้นไปอบแห้งที่อุณหภูมิ 65 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 48 ชั่วโมง จากนั้นทำการซับหนักแห้ง

3.2.7. วิเคราะห์ผลโดยการวิเคราะห์ผลทางสถิติโดยการใช้โปรแกรม Statistic Analysis System (SAS) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดย Least Significant design (LSD)

3.3. การให้ปุ๋ยและวิธีการให้ปุ๋ยเพื่อเร่งการเจริญเติบโตของต้นกล้ามังคุด

3.3.1. การเตรียมพืชัดเลือกต้นกล้ามังคุดเสียบยอดอายุ 3 ปี จำนวน 24 ต้น โดยแบ่งเป็นต้นมังคุดเสียบยอดที่เสียบด้วยกิ่งกระโอง จำนวน 12 ต้น มังคุดเสียบยอดที่เสียบด้วยกิ่งข้าง จำนวน 12 ต้น ทำการปลูกในแปลงปลูกเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2543 โดยมีระยะปลูก 2×2 เมตร

3.3.2. มีการวางแผนการทดลองแบบแฟกторเรียล (Factorial Design) ทำ 4 ชั้น มี 2 ปัจจัย คือ ต้นมังคุดเสียบยอดด้วยกิ่งกระโอง และต้นมังคุดเสียบยอดด้วยกิ่งข้าง แต่ละปัจจัยมี 3 ระดับคือ

1. ชุดควบคุม (ให้ปุ๋ยกอก + ปุ๋ยสูตร 15-15-15)
2. ให้ปุ๋ยกอก + ปุ๋ยสูตร 15-15-15 + ปุ๋ย 9-45-15 + ปุ๋ยนูตรافอสเอ็น
3. ให้ปุ๋ยกอก + ปุ๋ยสูตร 15-15-15 + ปุ๋ย 9-45-15 + ปุ๋ยนูตรافอสเอ็น + ปุ๋ยพร้อมน้ำสูตร 15-0-0

3.3.3. การเก็บข้อมูล

3.3.3.1. เก็บข้อมูลอากาศได้แก่ อุณหภูมิสูงสุด-ต่ำสุด และความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศโดยใช้ HoBo Temp

3.3.3.2. เก็บข้อมูลทางด้านสัมฐานวิทยา คือ ความสูงต้น เส้นผ่านศูนย์กลางลำต้น จำนวน กิ่ง จำนวนใบ พื้นที่ใบ จำนวนข้อ ความยาวปล้อง โดยทำการเก็บข้อมูลการเจริญเติบโตทุกเดือน เป็นเวลา 1 ปี ตั้งแต่สิงหาคม 2543 ถึงกรกฎาคม 2544)

3.3.4. ทำการวิเคราะห์ผลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรม Statistic Analysis System

3.4. ลักษณะโครงสร้างทรงพุ่มของมังคุดเพาะเมล็ดและมังคุดเสียบยอดที่แตกต่างกันต่อการเพิ่มผลผลิตมังคุดที่มีคุณภาพ

3.4.1. การเตรียมต้นพืชโดยการคัดเลือกต้นมังคุดอายุ 14 ปี จำนวน 9 ต้น (รูปนวากที่ 2) โดยแบ่งเป็นต้นเพาะเมล็ดจำนวน 3 ต้น ต้นเสียบยอดด้วยกิ่งกระโองจำนวน 3 ต้น และต้นเสียบยอดด้วยกิ่งข้างจำนวน 3 ต้น จากแปลงภาควิชาพัชศาสตร์ โดยมีระเบะปลูก กว้าง 4 x 6 เมตร มีการวางแผนการทดลองแบบ Completely Randomize Design โดยมี 3 วิธีการทดลอง ทำ 3 ซ้ำ คือ

1. ต้นมังคุดเพาะเมล็ด
2. ต้นมังคุดเสียบยอดที่เสียบด้วยกิ่งกระโอง
3. ต้นมังคุดเสียบยอดที่เสียบด้วยกิ่งข้าง

3.4.2. ศึกษาความแตกต่างทางด้านสัมฐานวิทยาของมังคุดทั้ง 3 ชนิด ได้แก่ ความสูงต้น ความกว้างทรงพุ่มทั้งในแนวเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้น เส้นผ่านศูนย์กลางทรงพุ่ม ลักษณะโครงสร้างของทรงพุ่ม ลักษณะการเรียงตัวของกิ่ง ปริมาตรทรงพุ่ม โดยคำนวณได้จากสูตรของ Chapman และคณะ(1986)

$$\text{ปริมาตร ทรงพุ่ม (V)} = (H-d/2-s)\pi \cdot (d/2)^2 + \pi(d/2)^3 \cdot 2/3$$

$$V = \text{ปริมาตรทรงพุ่ม (ม.}^3\text{)}$$

$$H = \text{ความสูงต้น (ม.)}$$

$$d = \text{เส้นผ่านศูนย์กลางร่มเงา (ม.) เคลื่อนจากแนวเหนือ-ใต้ และ ตะวันออก-ตะวันตก}$$

$$s = \text{ความสูงจากชั้นล่างสุดของต้นจนถึงร่มเงา}$$

พื้นที่ผิวทรงพุ่ม โดยคำนวณ ได้จากสูตร (เสริมสุข และคณะ, 2544)

$$\text{พื้นที่ผิวทรงพุ่ม (m.}^2\text{)} = 2\pi(d/2)^2 + \pi dh$$

$$d = \text{เส้นผ่านศูนย์กลางทรงพุ่ม (ม.)}$$

$$h = \text{ความสูงของทรงพุ่ม (ม.)}$$

3.4.3. ให้ปูยบำรุงต้นมังคุดทั้ง 3 ชนิด โดยการให้ปูยกออตตรา 10 กิโลกรัมต่อต้น พร้อมกับมีการให้ปูยบำรุงต้นสูตรเสนอ 15-15-15 อัตรา 2 กิโลกรัมต่อต้น จนกระทั้งต้นมังคุดมีการแตกใบอ่อนให้ปูยนูตราฟอสอีนอตตรา 35 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่นหลังจากที่มีการแตกใบอ่อนเพื่อเป็นการบำรุงใบที่แตกใหม่ จนกระทั้งใบเข้าสู่ระยะที่เป็นใบเพสลาดจึงทำการให้ปูยใบเพื่อเร่งการออกดอกออกสูตร 10-52-10 อัตรา 35 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ฉีด 2 ครั้ง โดยมีระยะห่าง 1 สัปดาห์

3.4.4. ศึกษาข้อมูลอากาศใน 3 ช่วงของการเจริญของต้นมังคุด ได้แก่ ช่วงก่อนการออกดอก ช่วงดอกบานและช่วงพัฒนาการของผล โดยทำการศึกษาข้อมูลอุณหภูมิสูงสุด-ต่ำสุด ความชื้นสัมพัทธ์

จากเครื่องวัดอุณหภูมิ และปริมาณน้ำฝน ค่าการระเหยน้ำ จากสถานีตรวจอากาศเกษตรคอหงส์ อ.หาดใหญ่ จ. สงขลา

3.4.5. ศึกษาข้อมูลทางด้านสิริวิทยาใน 3 ช่วงของการเจริญเติบโต คือ 1. ช่วงก่อนออกดอก 6 สัปดาห์ ได้แก่ ค่าศักย์ของน้ำใน ค่าชักนำปากใบ ค่าคลอรอฟลูอิโอลเซ็นต์ 2. ช่วงดอกบาน ศึกษาข้อมูลทางด้านสิริวิทยาของมังคุดทั้ง 3 ชนิด โดยทำการวัดค่าทางด้านสิริวิทยาในรอบวัน ในวันที่ 6 เมษายน 2544 ตั้งแต่เวลา 8.00 น จนถึงเวลา 16.00 น ได้แก่ ค่าการใช้น้ำของพืช ค่าศักย์ของน้ำในใบ ค่าชักนำปากใบ ค่าปริมาณแสงหนึ่งและได้ทรงพุ่ม 3. ช่วงพัฒนาการของผล โดยทำการวัดค่า สิริวิทยาในรอบวัน ในวันที่ 26 กรกฎาคม 2544 ตั้งแต่เวลา 8.00 น จนถึงเวลา 16.00 น ได้แก่ ค่าการใช้น้ำของพืช ค่าศักย์ของน้ำในใบ ค่าชักนำปากใบ ค่าปริมาณแสงหนึ่งและได้ทรงพุ่ม

3.4.6. ศึกษาข้อมูลปริมาตรทรงพุ่ม พื้นที่ผิวทรงพุ่ม เส้นผ่านศูนย์กลางทรงพุ่ม ความสูงต้น ดัชนีพื้นที่ใบ การกระจายของแสงในทรงพุ่ม พื้นที่กระพี้ เส้นผ่านศูนย์กลางลำต้น วันออกดอก เปอร์เซ็นต์ดอกบาน ช่วงการบานของดอก เปอร์เซ็นต์ครัวร่วง การติดดอก การติดผล ตำแหน่งผล พัฒนาการของผล ของต้นมังคุดทั้ง 3 ชนิด วัดการขยายขนาดของผล โดยทำการสุ่มวัดจากผลมังคุด 10 ผล ในแต่ละต้น ถ้วนเลือกจากทั่วทั้งต้น หากค่าเฉลี่ยของผลที่ได้นำมาเขียนกราฟหากความสัมพันธ์ น้ำหนักผลผลิตต่อต้น ปริมาณผลต่อต้น

3.4.7. วิเคราะห์คุณภาพผลมังคุด โดยทำการเก็บมังคุดจาก 9 ต้น แบ่งการเก็บผลเป็น 3 ระดับชั้น คือ ชั้นบน ชั้นกลาง และชั้นล่าง โดยในแต่ละระดับชั้นจะแบ่งเป็นทิศนี 4 ทิศ คือ ทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออก และทิศตะวันตก โดยจะแบ่งเก็บทิศละ 10 ผล รวมเก็บต้นละ 120 ผล โดยมีวิธีการ ศึกษาคุณภาพผลดังนี้คือ

- เส้นผ่านศูนย์กลางผล (มิลลิเมตร)
- ลักษณะผิวผล
- น้ำหนักผล (กรัม)
- ความหนาเปลือก (มิลลิเมตร)
- ความแน่นเนื้อ (นิวตัน)
- ลักษณะเนื้อ
- น้ำหนักเนื้อ (กรัม)
- ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ ($^{\circ}$ Brix)
- เปอร์เซ็นต์กรด (เปอร์เซ็นต์)

การหาปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้

นำผลมังคุดมาผ่าแล้วคั้นน้ำด้วยผ้าขาวบาง นำน้ำที่คั้นได้ไปวัดปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ โดยใช้ Hand refractometer ค่าที่วัดได้เป็น $^{\circ}$ Brix

การหาปริมาณกรดที่ไทเทրตได้

ไทเทรตน้ำคั้นมังคุดด้วยสารละลายนาโว้ด ความเข้มข้น 0.1 N ใช้สารละลาย phenolphthalein ความเข้มข้น 0.1 เป็นตัวเปรียบเทียบสี (indicator) ของสารละลายที่ไทเทรตได้ นำค่าที่วัดได้มาคำนวณปริมาณกรดที่ไทเทรตได้เทียบกับกรดซิตริกดังนี้

$$\text{ร้อยละกรดที่ไทเทรตได้} = \frac{\text{N.base} \times \text{มล. base} \times \text{meq. wt. ของกรดซิตริก}}{\text{มล. ของน้ำคั้นที่ใช้}} \times 100$$

โดยที่ N base = ความเข้มข้น (normality) ของสารละลายด่างมาตรฐาน

มล. base = จำนวนมิลลิลิตรของสารละลายด่างมาตรฐาน

meq. wt. = 0.06404

3.4.8. วิเคราะห์ผลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรม Statistic Analysis System และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Least Significant Design